

[Hendriksen.]

det ærede Medlem Hr. Krag fremsatte vedrørende selve Andelsselskabet „Isvirki“ i Tværaa, sige, at jeg, som jeg ogsaa understregede i Gaar, intet har med dette Selskab som saadant at gøre og intet kender til dette Selskabs Forhold, men jeg vil paa den anden Side ogsaa gerne have Lov til at understrege, at den Hjælp, der er ydet fra dansk Side overfor dette Andelsselskab, er ydet af alle Partier i Rigsdagen. Hjælpen begyndte allerede i 1928 under Ministeriet Madsen-Mygdal. Jeg vil advare imod, at man anlægger altfor forretningsmæssige Synspunkter overfor den Hjælp, der er ydet dette Andelsselskab. Vi maa her anlægge nationale Synspunkter, og det er under disse Synspunkter, at vi fra vor Side har medvirket til de Laan, der er ydet dette Selskab. Det er vist rigtigt, ja, jeg tror, det kan siges at være ganske afgjort rigtigt, at Selskabet har været forretningsmæssigt daarligt ledet. Om Ledelsen nu er i de bedste Hænder, derom ved jeg intet, men hvad jeg ved, er, at vi ikke fra dansk Side kan undlade at støtte den Slags Foretagender paa Færøerne, hvor man i Øjeblikket er ude i en Krise, der er ganske overordentlig alvorlig, og naar Beløb, der kun drejer sig om faa Procent af de Beløb, vi yder til andre betrængte Landsmænd hernede — f. Eks. de Beløb man i Lørdags og Mandags vedtog at yde betrængte Landmænd — er tilstrækkelige til at hjælpe Færingerne over Vanskelighederne og sætte nye Erhverv i Gang — og nye Erhverv tiltrænges deroppe — bør vi ikke fra vor Side holde os tilbage. Færingerne kan ikke i Længden alene klare sig med Klipfiskeproduktionen. Det er nødvendigt ogsaa at anvise dem nye Erhvervskilder, nye Erhvervsmuligheder, og det er et Forsøg i saa Henseende, der er gjort med Andelsselskabet „Isvirki“ i Tværaa.

Hvad selve Sildeekspeditionen angaar og min Medvirkning i den, skal jeg oplyse, at jeg den 1. April i Aar fik en telefonisk Henvendelse, om jeg kunde komme til Stede paa Statsministerens Kontor og diskutere dette Spørgsmaal. I dette Møde, der blev afholdt den paagældende Dag, var foruden den højtærede Statsminister, Fiskeridirektøren, Konsul Thygesen, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og jeg til Stede. Man forelagde da for mig Planerne om denne Sildeekspedition, Planer, som jeg i det store og hele kunde tiltræde, idet jeg dog forbeholdt mig min Stilling overfor Enkeltheder og ogsaa paa visse ret afgørende Punkter satte ind og fandt, at Planerne burde undergaa

Forandringer. Men i Hovedsagen var vi enige i, at det Fremstød, der saa længe havde været talt om, burde gøres. Under disse Forhandlinger rettede man Henvendelse til mig om at overtage den forretningsmæssige Ledelse af denne Ekspedition. Jeg nærede ikke faa Betæneligheder overfor dette, Betæneligheder navnlig af personlig Art, og af Hensyn til mit Firmas Forhold i det hele. Men da man fra en enkelt Side indenfor Mødedeltagerne var saa elskværdig at sige til mig, at hvis jeg ikke overtog Ledelsen af denne Ekspedition, blev den ikke til noget, vilde jeg ikke paatage mig Ansvaret derfor, og jeg gik saa ind paa at overtage den forretningsmæssige Ledelse og dermed det forretningsmæssige Ansvar for denne Ekspedition. Blandt mine Grunde til at gøre dette var først og fremmest den, at det forekom mig, at vi længe nok herhjemme har talt om og længe nok har skrevet om det store danske Fremstød paa Havfiskeriets Omraade. Det forekom mig, at Tiden nu var inde, hvor vi skulde omsætte alle de mange Talemaader og de mange smukke Avisartikler i Handling, og da det samtidig for mig laa saaledes, at jeg fandt, at den Plan, der var fremkommet, og den Maade at gøre Fremstødet paa, var tilfredsstillende —, at det var min bestemte Mening, at det var muligt at gennemføre den, baserede jeg paa det mangeaarige Kendskab, jeg har til disse Forhold — saa paatog jeg mig Ansvaret og paatog mig at gennemføre denne Plan, for saa vidt den overhovedet kunde gennemføres.

Med Hensyn til Finansieringsforholdene, laa Forholdene saaledes under det paagældende Møde, at den højtærede Statsminister gjorde mig bekendt med, at det var hans Hensigt at gaa til Finansudvalget og faa et Laan til Andelsselskabet „Isvirki“ paa 200 000 Kr. Jeg efterkom en Anmodning fra den højtærede Minister og ledsagede den højtærede Minister til Finansudvalget, hvor jeg ganske kort gjorde Rede for Planen, og hvor jeg sagde, at det var min Overbevisning og min Tro, at Planen var gennemførlig, og at jeg regnede med et om end beskedent eller jævnt Overskud — jeg tror, det var de Ord, jeg brugte. Derefter bevilgede Finansudvalget disse 200 000 Kr., men af dette Beløb er kun de 100 000 Kr. blevet anvendt til Sildeekspeditionen. De resterende 100 000 Kr. er blevet anvendt paa anden Maade til Gavn for „Isvirki“ og ogsaa indirekte, det erkender jeg, til Gavn for Sildeekspeditionen, saaledes som den højtærede Statsminister forleden gjorde Rede for. Men kun 100 000 Kr. indbetalte „Is-